

תלמודו בידו

דף מו עמוד ב

א [היו לפניו כמה מצוות לקיימן, האם מברך ברכה אחת על כולן או ברכה על כל מצוה ?

ב [עד מתי הסוכה אסורה בהנאה, ומדוע ?

ג [עד מתי אתרוג אסור בהנאה, ומדוע ?

ד [הפריש שבעה אתרוגים, אחד לכל יום, מתי הם מותרים באכילה ?

ה [האם מותר להקנות את לולבו לקטן ביום טוב ראשון, ומדוע ?

א חכמים: מברך "אשר קדשנו במצותיו וציונו על המצוות".
ר' יהודה: מברך על כל מצוה בנפרד. שנאמר "ברוך ה' יום יום", ודרשו תן לו בכל יום ויום מעין ברכותיו. כגון בשבת מעין של שבת, ובחול מעין של חול.

ב הדין: אסורה בהנאה [כגון להשתמש בעציה להסקה] אף בשמיני עצרת.
הטעם: שהרי האוכל בבין השמשות [שבין שביעי לשמיני], חייב לאכול בסוכה מספק. ומתוך שהוקצתה לבין השמשות [ושהוא תחילת שמיני], הוקצתה לכל שמיני.

ג ר' יוחנן: אסור כל יום השביעי, כיון שהאתרוג הוקצה לכל היום. ובשמיני מותר. ריש לקיש: מותר ביום השביעי לאחר שיצא בו, שלא הוקצה אלא למצותו.
לוי: אפילו בשמיני אסור. כיון שהוא מוקצה לכל היום השביעי כולל בין השמשות, ומיגו דאיתקצאי לבין השמשות איתקצאי לכולי יומא.
הלכה: כר' יוחנן. ובחוצה לארץ: לאביי, אסור ביום השמיני [והוא ספק שביעי]. למרימר, מותר ביום השמיני. [והלכה כאביי].

ד רב: מיד לאחר שיצא בו, שלא הוקצה אלא למצותו.
רב אסי: בכל יום מותר באתרוג של אתמול, שהוקצו ליומם. וכן הלכה.

ה [לא יקנה לקטן עד שיקיים בעצמו את המצוה. כיון שקטן קונה אך אינו יכול להקנות לאחרים. וכשישיבנו לגדול לא יזכה בו, ואינו "לכם" משלכם.]